

ಪಲ್ಲಿ ಚಟ್ಟಿ... ಸ್ವಾಜಿ ದೋಸೆ...

ಕಳೆದವಾರ ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಚಿತ್ತೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಮುಳಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಚುರು ಚುರು ಅನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಇರಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಚಿತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಸ್ ಇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ತಿಂಡಿ ಮಾಡಲು ಹೊಟೇಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಮಸಾಲೆ ದೋಸೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದೆವು. ದೋಸೆ ಚಟ್ಟಿಯ ಘಮ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸಿತು. ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರದೆ 'ಇದು ಏನು ಚಟ್ಟಿ?' ಎಂದೆ. ಮಾಣಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಅರ್ಥವಾಯಿತು ಆದರೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿಯೇ 'ಇದಿ ಪಲ್ಲಿ ಚಟ್ಟಿ' ಎಂದ. ತಮಿಳಿನ ಗೆಳತಿ ಮುಖ ಹುಳ್ಳಗೆ ಮಾಡಿದಳು. 'ಹೇಗ್ ಮಾಡ್ತೀರಿ?' ಅಂದೆ. ಅದಕ್ಕವನು, 'ಪಲ್ಲಿನು ಧಂಚಿ, ವೆಯಿಂಚಿ ಪುಡಿಫೇಸಿ...' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ವಾಕರಿಕೆ ಬರಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ 'ಪಲ್ಲಿ' ಅಂದರೆ 'ಹಲ್ಲಿ'. ಗೂಗಲಮ್ಮನ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ನೋಡಿದರೆ ತೆಲುಗಲ್ಲಿ 'ಪಲ್ಲಿ' ಅಂದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ನೆಲಗಡಲೆ'

ಅಂತಿತ್ತು. ಸದ್ಯ! ಬದುಕಿತು ಬಡ ಜೀವ ಅನ್ನುವ ಹಾಗಾಯಿತು. 'ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಪಲ್ಲಿ ಚಟ್ಟಿ ಸ್ವಾಜಿ ದೋಸೆ' ಎಂದೆ.

ಸುಮಾವೀಕಾ

ಭಾಷೆಯ ಅವಾಂತರ

ನಮ್ಮಜ್ಜಿ ಹೇಳಿದ ಘಟನೆಯಿದು. ದೇವದುರ್ಗದ ನಮ್ಮ ಸೋದರತ್ತೆಗೆ ಆಂಧ್ರದ ಕರ್ನೂಲಿನ ಹುಡುಗ ಅಳಿಯನಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ. ಬೆಳಗಿದ್ದು ಅಂಗಳ ಕಸ ಬಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮಜ್ಜಿಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತ ಅಳಿಯ ಮಹಾಶಯ, 'ಅಮ್ಮ, ಬಗ್ಗು, ಬಗ್ಗು' ಎನ್ನತೊಡಗಿದ. ಏನೆಂದು ಅರಿಯದ ಅಜ್ಜಿ ಕೈಲಿರುವ ಕಸಬರಿಗೆಯನ್ನು ಕೆಳಹಾಕಿ, ಮಗಳನ್ನು ಕೂಗಿದಳು, 'ನೋಡಮ್ಮಾ ನಿನ ಗಂಡ ಬಂದು ಆವಾಗಿಂದ ಬಗ್ಗು ಬಗ್ಗು... ಅಂತಿದ್ದಾನೆ, ಏನಿದು ಬೆಳಗಿದ್ದು ಅಪಸವ್ಯ...' ಎಂದಾಗ, 'ಅಯ್ಯೋ ಅಮ್ಮಾ ಬಗ್ಗು ಅಂದರೆ ಇದ್ದಿಲು, ಹಲ್ಲುಜ್ಜಲು ಇದ್ದಿಲು ಕೇಳ್ತಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದಾಗ ಅಜ್ಜಿ ಸಹಜಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು.

ವಿಜಯಭಾಸ್ಕರ್ ಅದಿತಿ

